

воприношеніе то на езычницы тѣ, и зели да се кланятъ на *Молоха Езекія*, Тридесетый атъ Іудейски Царь, кой то былъ мжжъ благочестивъ, възподновилъ Богоугодно ^{Готна міръ. 4774.} } то служеніе, и Богъ му наградилъ за ради това съ съ помощь да избави Іерусалимъ отъ побѣдоносныхъ ^{4. Царст. 19 години. на міръ } 4879 4. Царство 20.} вече Ассирійски Царь *Сеннахирима*. Шестнадесетый атъ Іудейски Царь, Іосія, пакъ тѣй показали на Бога свое то благоговѣніе и послушаніе кѣмъ неговы тѣ заповѣди.

§ 10.

Вавилонско то плъненіе.

Четырма отъ Іудейски тѣ Царіе были кротки и благочести ви, на име: *Аса Іосафатъ, Езекія и Іосія*; а други тѣ шестнадесеть, ту заради сродство и пріятелство съ съ Израилски тѣ Царіе, ту отъ смѣсваніе то си ^{Год на міръ 4902 4. } Царство 24—25.} съсъ околны, тѣ народы Іазыческы, заемвали вредителны нравовыи обычаи за истинно то Богослуженіе: отъ кое то въ послѣднина та на време то Божія та Църква часть по часть отивала въ позло състояніе. Отсѣвънъ туй *Навоходоносоръ*, Вавилонскій атъ Царь, кѣто имъ видѣлъ слабость тѣхъ, наченжлъ да напада върху имъ; найсетнѣ Іазычески заемвали вредителни нравовы пжкѣ, кѣто събориле Іерусалимъ ихрамятъ му, завелъ роботы сичкыятъ Израилски народъ; амж оттамъ се завърнжли пакъ тѣ, подыръ 70 години въ свое то отечество.
